

Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Veljavni Zakon o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja (v nadaljevanju: veljaven zakon) je bil pripravljen kot nacionalna podlaga za elektronsko poslovanje v povezavi z evropsko Uredbo (EU) št. 910/2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (v nadaljnjem besedilu: Uredba 910/2014/EU). Izvajanje Uredbe 910/2014/EU je namreč eden ključnih ukrepov za vzpostavitev enotnega digitalnega trga EU, z njenim izvajanjem pa se je doseglo povečanje zaupanja v spletno okolje in pospešitev čezmejnega elektronskega poslovanja na notranjem trgu tako, da so se v največji možni meri poskušale zagotoviti varne in zanesljive elektronske transakcije med podjetji, državljani in javnimi organi. Vse to je omogočil veljaven zakon, ki vsebuje posebno nacionalno pravno ureditev za področje storitev zaupanja, kjer Uredba 910/2014/EU seveda to dopušča, ter sistemsko ureja področje elektronske identifikacije.

Pri tem je treba poudariti, da je pravno podlago za izdajo elektronske identitete na biometrični osebni izkaznici, ki je ena izmed možnih nosilk sredstva elektronske identifikacije, pripravilo že Ministrstvo za notranje zadeve v noveli Zakona o osebni izkaznici (Uradni list RS št. 41/21; ZOlzk-1A), ki je bila sprejeta zaradi nove Uredbe (EU) 2019/1157 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o okrepitvi varnosti osebnih izkaznic državljanov Unije in dokumentov za prebivanje, izdanih državljanom Unije in njihovim družinskim članom, ki uresničujejo svojo pravico do prostega gibanja (UL L št. 188 z dne 12. 7. 2019, str. 67).

Zaradi svoje pravne veljave, tehnološke zasnove in varnostnih mehanizmov pri različnih postopkih, npr. vložitvi vloge, izdelavi, podeljevanju in uporabi osebne izkaznice, je bila biometrična osebna izkaznica ocenjena kot primerna za izdajo sredstva elektronske identifikacije na najvišji ravni zanesljivosti, tj. visoki ravni, kot to določa Uredba 910/2014/EU, kar omogoča njenim imetnikom dostop do praktično vseh elektronskih storitev javnega sektorja na celotnem notranjem trgu EU, spodbuja pa se uporaba informacijske rešitve za uporabo elektronske identifikacije tudi s strani zasebnega sektorja. Nova biometrična osebna izkaznica pa je tudi nosilec sredstva elektronske identifikacije nizke ravni zanesljivosti, saj takšno sredstvo omogoča razmah elektronskega poslovanja tudi za storitve, za katere enolična identifikacija posameznika, ki storitev uporabi, ni tako zelo pomembna kot so drugi z vidika zagotavljanja določene storitve (na primer prijetna uporabniška izkušnja).

V času od sprejetja veljavnega zakona pa do danes je bilo izdanih veliko število sredstev elektronske identifikacije, tako da je trenutno veljavnih 528.695 sredstev visoke ravni na osebni izkaznici ter 241.452 virtualnih sredstev srednje ravni.

Predlog zakona sledi uvedbi nove funkcionalnosti osebne izkaznice, ki zagotavlja tudi elektronsko identiteto posameznika do dopolnjenega 12. leta starosti, uresničuje načelo odprave administrativnih ovir, saj širi možnost uporabe osebne izkaznice v sistemu kartice zdravstvenega

zavarovanja tudi za državljane do dopolnjenega 12. leta starosti. Hkrati se sledi tudi olajševanju postopkov v zvezi z ustvarjanjem, preverjanjem in obravnavanjem pooblastil v elektronski obliki za identifikacijo in avtentikacijo pooblaščenca in njihovo uporabo v pravnem prometu. S tem predlogom zakona se vzpostavi evidenca pooblastil v elektronski obliki. Na ta način bi uporabniki pooblastil lahko preverjali realno stanje veljavnosti pooblastil, saj bo s tehničnimi mehanizmi vzpostavljen sistem preverjanja.

S predlaganim zakonom se hkrati razširja možnost mest za oddajo pooblastil, s katerim želimo omogočiti ostalim javnim subjektom, da za svoje storitve vzpostavijo sprejemna mesta. S tem se želi olajšati elektronsko poslovanje za osebe, ki niso večje tovrstnega poslovanja ali pa nimajo ustreznih sredstev za elektronsko identifikacijo oziroma elektronsko podpisovanje.

2. CILJI, NAČELA IN POGLOVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj zakona je prilagoditev veljavne ureditve glede sredstva elektronske identifikacije spremembam na področju biometrične osebne izkaznice, ki jih prinaša novela Zakona o osebni izkaznici, bolj celovita in jasna določitev obveznosti skrbnosti ravnanja imetnika sredstva elektronske identifikacije ter kvalificiranega potrdila v interesu preprečevanja zlorab s strani tretjih oseb ter izboljšava trenutne ureditve v interesu zasledovanja primerov dobre prakse. Hkrati se sledi tudi olajševanju postopkov v zvezi z ustvarjanjem pooblastil v elektronski obliki za identifikacijo in avtentikacijo pooblaščenca in njihovo uporabo v pravnem prometu, kar bo doseženo z vpeljavo evidence pooblastil v elektronski obliki. Omogoči se tudi možnost širitve sprejemnih mest za oddajo oziroma pripravo pooblastil za osebe, ki niso večje elektronskega poslovanja ali pa niso ustrezno opremljene.

2.2 Načela

Zakonski predlog vsebinsko uresničuje načela, ki sicer izhajajo že iz Uredbe 910/2014/EU, in sicer načela objektivnosti, nediskriminacije, preglednosti in sorazmernosti. Hkrati predlog stremi k zmanjševanju stroškov, potrebnih za izdajo kartic zdravstvenega zavarovanja ter k zmanjševanju administrativnih ovir v kar največji možni meri, ki so povezane s postopkom pooblaščenja za primere elektronskega poslovanja, vključno z vzpostavitvijo sprejemnih mest za oddajo pooblastila. Predlog zakona sledi tudi načelom varnosti v interesu preprečevanja zlorabe identitet in kvalificiranih potrdil z zagotavljanjem jasnosti in predvidljivosti ureditve ob zagotovitvi spoštovanja varstva osebnih podatkov.

2.3 Poglavitne rešitve

Poglavitne rešitve predloga zakona so predlagane z namenom prilagoditve veljavne ureditve bodoči ureditvi Zakona o osebni izkaznici ter dejanskemu stanju v praksi, in sicer:

- v izogib morebitni nepooblaščeni uporabi podatkov kvalificiranega potrdila se jasno in celovito določi skrbnost ravnanja imetnika le- tega,
- uvede se prepoved uporabe sredstva elektronske identifikacije ter uporaba podatkov za ustvarjanje elektronskega podpisa, elektronskega žiga ali za avtentikacijo spletišča s strani tretje osebe, ki ni imetnik,
- zaradi sprememb, ki jih prinaša novela ZOIZk, se odpravlja starostna omejitev za pridobitev elektronske osebne izkaznice,
- z vidika jasnosti in sledenja dejanskemu stanju v praksi se potrdi, da ponudnik kvalificiranih storitev zaupanja Republika Slovenija (t. i. SI-TRUST) izvaja kvalificirane storitve zaupanja poleg za potrebe državnih organov tudi za potrebe centrov za socialno delo,
- razširitev prijavnih služb za pridobitev storitev zaupanja na centre za socialno delo in javne agencije,
- z vidika večje digitalne dostopnosti se sledi olajševanju postopkov v zvezi z ustvarjanjem pooblastil v elektronski obliki za identifikacijo in avtentikacijo pooblaščenca in njihovo

uporabo oziroma preverjanjem veljavnosti pooblastil v elektronski obliki v pravnem prometu z uvedbo evidence pooblastil v elektronski obliki

Zaradi sprememb bo potrebna sprememba Uredbe o določitvi sredstev elektronske identifikacije in uporabi centralne storitve za spletno prijavo in elektronski podpis (Uradni list RS, št. 29/22).

Predlog zakona je usklajen z veljavnim pravnim redom, splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava in mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Republiko Slovenijo.

Predlog zakona ne posega na področje samoupravnih lokalnih skupnosti, zato z njimi ni bil usklajevan.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA (FINANČNA SLUŽBA)

Predlog zakona ne prinaša finančnih posledic.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne prinaša finančnih posledic.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Veljavni zakon je že usklajen s pravnim redom EU, in sicer z Uredbo 910/2014/EU. Predlog zakona vsebuje rešitve, ki so povezane s specifikom nacionalne ureditve. V nadaljevanju je podan pregled po nekaterih državah, ki so v skladu z Uredbo 910/2014/EU že uspešno priglasile svoje elektronske osebne izkaznice za čezmejno poslovanje ter njihove specifikke.

5.1 Belgija

Belgijska elektronska osebna izkaznica (eOI) je pametna kartica, skladna z ISO 7816, ki vsebuje vse informacije, vključene v tradicionalno osebno izkaznico, in služi kot identifikacijski dokument za fizične in elektronske namene. eOI je izdana fizičnim osebam na podlagi državne registrske številke (abr. RRN). Kartica je za belgijske državljane obvezna od 12. leta. Običajna veljavnost eOI je deset let. EOI je pametna kartica z čipom, ki vsebuje dve digitalni potrdili. Prvo potrdilo je namenjeno za elektronsko identifikacijo, drugo potrdilo pa za generiranje elektronskega podpisa. Tako e-identifikacija kot e-podpis se izvedeta z dvofaktorsko overovitvijo, to je z vstavitvijo eOI v bralnik pametnih kartic in vnosom štirimestne kode PIN. Potrdilo za e-podpis se aktivira samo za odrasle (nad 18 let).

Za upravljanje in registracijo identifikacijskih podatkov oseb so odgovorni Nacionalni register fizičnih oseb ter občine in konzulati. Izdajo eOI izvajajo občine, za državljane, ki živijo v tujini, pa konzulati. EOI izdeluje in personalizira na podlagi pogodbe zunanje podjetje, ki ga imenuje svet ministrov (ang. Council of Ministers). Občine so odgovorne za začetek postopka izdelave eOI in dostavo ustrezne dokumentacije prosilcem, prav tako so odgovorne za dostavo eOI. Vlagatelj mora eOI prevzeti osebno na občini, kamor eOI dostavi zunanje podjetje. Vlagatelj lahko eOI prevzame od javnega uslužbenca občine, potem ko ta izvede identifikacijo in preverjanje vlagatelja in po aktiviranju eOI s PUK-kodo, ki jo je vlagatelj prejel po pošti, vse s ciljem, da bi se zmanjšalo tveganje izgubljenih, ukradenih, preklicanih ali pretečenih dokumentov (osebno preverjanje). Vlagatelj pri tem predloži fotografijo in se mora podpisati, njegov podpis pa bo

zapisan na eOI. Javni uslužbenec občine preveri pristnost in veljavnost fotografije, ki jo je prinesel vlagatelj, ter jo primerja z videzom vlagatelja, ki mora biti zato fizično prisoten. Javni uslužbenec občine za preverjanje identifikacijskih podatkov osebe uporablja eOI v kombinaciji s podatki iz Nacionalnega registra fizičnih oseb. Če vlagatelj ne predloži eOI (v primeru izgube ali tatvine), lahko javni uslužbenec uporabi posebno aplikacijo za primerjavo med fotografijo, ki je že shranjena v sistemu (če obstaja), in fotografijo vlagatelja, ki jo je vlagatelj prinesel s seboj.

Nacionalni register fizičnih oseb ima ključno vlogo pri razvoju in nadzoru sistema eOI. Razvija in vodi ga Zvezna služba za notranje zadeve / Generalni direktorat za institucije in prebivalstvo (ang. Federal Public Service Home Affairs/ Directorate General Institutions and Population). Operativna struktura Nacionalnega registra in informacijske infrastrukture občin sta prilagojena tako, da omogočata izdajo eOI v varnem okolju. V zvezi z eOI opravlja nadzor nad občinami Zvezna služba za notranje zadeve, nad konzulati pa Zvezna služba za zunanje zadeve.

V Belgiji trenutno obstajata dva različna sistema eMandate: enega je razvil Zvezni Finances (FPS Finances), drugega pa Nacionalni urad za socialno varnost (National Social Security Office), ki ga je razvil zvezni urad za javno upravo (NSSO). Tretji sistem je razvila flamska regija.

Samopostrežni mandat (finančni sistem) oz. Sistem Self-Service Mandate (SSM) izvira iz FPS Finances, oddelka financ zvezne vlade. Ta sistem je bil prvotno izdelan za davek od dohodkov fizičnih oseb za davčne napovedi, zdaj pa se njegovo področje uporabe širi prek platforme CSAM (Common Secure Access Management) na zdravstvene storitve (e-zdravje). SSM ocenjujejo tudi službe za socialno varnost in flamska regija, da bi ugotovile, ali obstajajo sinergije. V sistemu SSM se lahko uporabniki identificirajo in avtentificirajo z uporabo različnih vrst eID: v večini primerov z nacionalnim sistemom eID, pa tudi z identifikacijo na podlagi bančnega računa in/ali žetona. Sistem se je prilagodil tudi podpori zahtevam uredbe eIDAS.

MAHIS (sistem socialne varnosti) izhaja iz belgijskega nacionalnega urada za socialno varnost. Ta sistem je namenjen delodajalcem (Mandator) in njihovim strokovnjakom za obračun plač (Mandate receiver). Na spletni strani sistem omogoča "e-izjavo" kot elektronski dokument v formatu PDF, ki ga morata podpisati obe strani. Potrjeno pooblastilo omogoča strokovnjaku za obračun plač, da opravi (socialne) upravne obveznosti v imenu delodajalca.

5.2 Češka

Češka elektronska osebna izkaznica (eOI) je kartica s čipom, izdana češkim državljanom, ki služi kot osnovni upravni dokaz identitete (z najvišjo stopnjo zanesljivosti) in državljanstva imetnika ter vsebuje vse informacije, vključene v tradicionalno osebno izkaznico. eOI vključuje potrdilo za elektronsko identifikacijo, prav tako pa ima dodaten prostor na čipu (16 vsebnikov), ki ga imetnik lahko uporabi za hrambo drugih potrdil, predvsem kvalificiranih potrdil za elektronski podpis. Češki državljani imajo z eOI možnost pridobitve svojih podatkov iz baze podatkov rezidentov, davčnega portala in drugih uradnih sistemov Češke. eOI je obvezna za vsakega državljana Češke, starega 15 let ali več, aktiviranje funkcije elektronske identifikacije pa je izbirno. Državljan, čigar pravna sposobnost je omejena, lahko prav tako ima osebno izkaznico (ali njeno predhodnico brez čipa). eOI se lahko izda tudi državljanu, mlajšemu od 15 let, ali državljanu, ki nima prebivališča na ozemlju države članice Češka. V primeru državljana, mlajšega od 15 let, za izdajo eOI zaprosi njegov zakoniti zastopnik. Del za elektronsko identifikacijo OI lahko aktivira samo imetnik, ki je starejši od 15 let in čigar pravna sposobnost ni bila omejena.

eOI se izdajo državljanom, mlajšim od 15 let, za čas veljavnosti pet let, za državljane, starejše od 15 let, za čas veljavnosti 10 let, in za državljane, starejše od 70 let, za čas veljavnosti 35 let. Dostavo eOI imetniku lahko opravi samo uradna oseba, ki mora obvezno preveriti fizično identiteto imetnika.

Postopek registracije edinstvenih identifikacijskih podatkov osebe upravljata občinski organ z razširjeno pristojnostjo in Ministrstvo za notranje zadeve. Taisti organi tudi izdajo osebi OI, in sicer navedeni občinski organi za rezidente, ministrstvo pa v primeru izdaje OI za krajše obdobje. OI izdeluje državno podjetje STC, ki izvaja dejavnost personalizacije. Avtentikacijski proces opravi Organ za državne registre (SZR), ki je upravni organ v pristojnosti ministrstva za notranje zadeve. ID številka OI omogoča nedvoumno identifikacijo imetnika kartice. Za elektronsko identifikacijo se uporablja dvofaktorska avtentikacija. Za navedeno sta potrebni fizična posest OI ter poznavanje dostopne kode IOK za uporabo identifikacijskega potrdila (od štiri do 10 mest).

Prepoznavanje prek OI se lahko opravi z osebnim računalnikom, mobilnim telefonom, tabličnim računalnikom ali z osebnim stikom s ponudnikom storitve. Uporabnik dokazuje identiteto s svojo OI prek programske opreme „eObčanka“ pri nacionalnem vozlišču za identifikacijo in overjanje (NIA), ki ga upravlja država. Nato NIA prenese informacije o uporabniku do ponudnika spletne storitve (SeP). SeP ima zaupanje v prejete osebne podatke, ki jih je zagotovila shema CZ eID. SeP je lahko kateri koli organ javnega sektorja, ki ponuja spletno storitev, ki zahteva preverjanje identitete. SeP je lahko tudi zasebna oseba, ki je dolžna potrditi identiteto osebe na spletu storitev.

Nadzorni organ nad izdajo je ministrstvo za notranje zadeve.

Agencija za digitalne in informacijske tehnologije trenutno razvija register pooblastil pooblaščenecv, pod imenom "REZA. Ta bo omogočil elektronsko avtorizacijo dokumentov o pooblastilu in vzpostavil centraliziran sistem e-Pooblastil, ki bo dostopen organom do izteka veljavnosti pooblastil ali njihovega preklica. Cilj je poenostaviti in posodobiti postopke za zastopanje državljanov in podjetij pri stikih z organi. Ljudje bodo sistem REZA uporabljali vedno, ko bodo morali nekoga zastopati ali ko bodo potrebovali nekoga, ki jih bo zastopal v stikih z organi, na primer pri najemu računovodje za vložitev davčne napovedi. To bo omogočilo učinkovitejše zastopanje družinskih članov, podjetij direktorjev in posameznikov s pooblastilom, ne da bi jim bilo treba predložiti kakršne koli dokumente osebno.

5.3 Hrvaška

Hrvaška osebna izkaznica je elektronski javni dokument, s katerim državljan izkazuje identiteto, državljanstvo, spol, datum rojstva in prebivališče v Republiki Hrvaški. Osebna izkaznica je obvezna za državljane, ki so dopolnili 18 let starosti in imajo prijavljeno prebivališče v Republiki Hrvaški, pridobijo pa jo lahko tudi hrvaški državljani, ki ne živijo na Hrvaškem.

Osebna izkaznica vsebuje elektronski nosilec podatkov – čip, na katerega se poleg podatkov o identiteti, ki so vidni na izkaznici, shranita tudi eno ali dve digitalni potrdili, eno za elektronsko identifikacijo, drugo za kvalificirani elektronski podpis oziroma elektronski podpis, ki je pravno enakovreden lastnoročnemu podpisu.

Veljavnost osebne izkaznice in pripadajočih potrdil na čipu je pet let in je ni mogoče podaljševati. Po preteku veljavnosti je treba osebno izkaznico zamenjati (ni post-personalizacije za elektronski del). Za osebe nad 65 let zamenjava osebne izkaznice ni potrebna in je veljavna za nedoločen čas. Če je izdana s potrdilom, lahko oseba po poteku potrdila še naprej uporablja osebno izkaznico, vendar ne more uporabljati potrdil. Osebna izkaznica, izdana za otroke do petih let starosti, ne vsebuje potrdila za elektronsko identifikacijo niti kvalificiranega potrdila za kvalificirani elektronski podpis. Osebna izkaznica, izdana za osebo od petega do 18. leta starosti, vsebuje potrdilo za elektronsko identifikacijo, za osebe, starejše od 18 let, pa vsebuje poleg potrdila za elektronsko identifikacijo tudi potrdilo za kvalificirani elektronski podpis. Osebe, starejše od 65 let, lahko na zahtevo dobijo osebno izkaznico s potrdilom ali brez njega.

Osebne izkaznice v Republiki Hrvaški izdaja policijska uprava oziroma policijske postaje pod okriljem ministrstva za notranje zadeve, izdelava jih Agencija za komercialno djelatnost d. o. o. (AKD), ki je podjetje v državni lasti in ga je Vlada HR na podlagi Zakona o osebni izkaznici pooblastila za izdajanje osebnih izkaznic in ustreznih kvalificiranih potrdil. AKD sicer izdeluje različne vrste osebnih dokumentov in kartic ter vzdržuje celoten elektronski identifikacijski ekosistem z izdelavo osebnih izkaznic, vgradnjo čipov, vzdrževanjem portala in podobno, prav tako pa izvaja tudi kvalificirane storitve zaupanja po Uredbi 910/2014/EU. Slednje izvaja pod nadzorom ministrstva, odgovornega za gospodarstvo.

Oseba vlogo za pridobitev osebne izkaznice poda osebno na policijski upravi oziroma policijski postaji, kjer ima prijavljeno stalno prebivališče. Če nima prijavljenega stalnega prebivališča v Republiki Hrvaški, lahko poda vlogo osebno na kateri koli policijski upravi oziroma policijski postaji. Za nedvoumno identifikacijo vlagatelja se uporablja posebna osebna številka občana (osebni identifikacijski broj). Vlagatelj pri tem predloži ustrezno fotografijo v zahtevani velikosti ter poda prstna odtisa kazalcev leve in desne roke. Osebno izkaznico ter podatke za aktivacijo elektronskega dela osebne izkaznice in podatke za registracijo na portalu elektronske osebne izkaznice vlagatelj prevzame na policijski upravi oziroma policijski postaji, na kateri je bila podana zahteva za izdajo.

Elektronska identifikacija in preverjanje elektronske identitete potekata centralno preko NIAS (ang. National Identification and Authentication System), ki je edina integracijska točka za vse ponudnike e-storitev. NIAS (in v okviru tega 910/2014/EU avtentikacijsko vozlišče za čezmejne transakcije) nudi in upravlja Agencija za finance (hr. Financijska agencija – izhaja iz nekdanjega SDK, podobno kot pri nas Urad za javna plačila). Za izvajanje dejavnosti v okviru sistema NIAS so ministrstvo za notranje zadeve, ministrstvo za javno upravo in Agencija za finance podpisali posebno pogodbo. Ministrstvo za javno upravo je kot ministrstvo, odgovorno za področje e-Hrvaške odgovorno za izvajanje Uredbe 910/2014/EU v delu, ki se nanaša na elektronsko identifikacijo.

Na Hrvaškem so v fazi priprave centralne rešitve za e-pooblašanje, trenutno imajo rešitev samo znotraj področja e-davkov.

5.4 Slovaška

Slovaška je priglasila svojo e-osebno izkaznico visoke ravni zanesljivosti.

Slovaška republika izdaja dve vrsti kartic eID:

- kartica eID – elektronska izkaznica za državljane, izdana slovaškim državljanom pri starosti 15 let in več,
- kartica ePR – elektronska prebivališča, izdana tujim državljanom s prebivališčem v Slovaški republiki.

Slovaške eID izda Ministrstvo za notranje zadeve Slovaške republike s pomočjo naslednjih organizacijskih enot Policijske vojske Slovaške republike:

- Oddelek za dokumente in evidence predsedstva policijskih sil izdaja kartice eID na okrožnih direktoratih Policijskih sil Slovaške republike,
- obmejni in tujci na predsedstvu policijskih sil izdajajo kartice eRP v oddelkih za tujce Policije Policijske vojske,
- obe vrsti eID uporabljata enak mehanizem EAC v.1, ki je implementiran na isti strojni platformi, certificiran kontaktni čip Infineon SLE78CFX3000P, vgrajen v polikarbonatno kartico formata ID-1, in uporabljata identični certificirani matični operacijski sistem čipa ATOS CardOS v. 5.0.

5.5 Nizozemska

Področje uredbe eIDAS je implementirano v različno zakonodajo, npr. Zakon o telekomunikacijah, civilno pravo in splošno upravno pravo. Del o eID je prenesen v Zakon o digitalni vladi, ki je začel veljati marca 2023.

Pri pristopu za sredstva elektronske identifikacije sočasno obstajata javna in zasebna rešitev avtentikacije. Javna rešitev za državljane (DigiD) se osredotoča na dostop do javnih storitev (G2C). Nizozemska načrtuje DigiD izboljšati na dva načina: po eni strani z uvedbo novih potrdil na osebnih izkaznicah in vozniških dovoljenjih, po drugi strani pa so v teku priprave na sprejetje zasebnih rešitev za avtentikacijo, ki bodo omogočale večjo stopnjo zaupanja, vendar ob pogoju izpolnjevanja strogih pogojev.

DigiD omogoča posameznikom, da se identificirajo v digitalne storitve. Z uporabo sistema DigiD se zanašajočim se sistemom razkrije identifikacijska številka osebe (angl. Citizen Service Number, BSN). Tako je mogoče preveriti podatke, ki so za to osebo že shranjeni v sistemih za te zanašajoče se sisteme. Trenutno prijava v sistem vključuje uporabniško ime in geslo, v nekaterih primerih pa tudi besedilno sporočilo za nadaljnje preverjanje. Aplikacija DigiD je začela delovati leta 2017.

Aplikacija DigiD je na voljo na treh ravneh:

- uporabniško ime in geslo: DigiD);
- srednja (DigiD + SMS-overitev ali uporaba aplikacije DigiD),
- visoka raven (aplikacija DigiD, nadgrajena s preverjanjem istovetnosti),

DigiD Machtigen je spletni portal za pooblašcanje. Vladna agencija skrbi oziroma nudi storitev pooblašcanja državljanom, ki imajo DigiD ID.

Čeprav zakonsko še ni obvezen, je DigiD postal glavni sistem za preverjanje identitete za državljane.

DigiD Authorise omogoča uporabnikom digitalne storitve, da pooblastijo nekoga, da deluje v njihovem imenu. To lahko pride prav, če uporabnik ni večč uporabe računalnikov ali digitalnih storitev ali pa želi nalogo prepustiti komu, ki je bolj seznanjen s tem področjem. Uporabnikom, ki pooblaščajo, ni treba razkriti lastnega znaka DigiD osebi, ki jo pooblastijo, in ji podelijo pooblastilo samo za eno določeno storitev

Obstaja tudi eHerkenning, okvir zaupanja sredstev elektronske identifikacije, ki omogoča avtentikacijo za vladne agencije in podjetja. Z žetonom za preverjanje pristnosti eHerkenning se lahko uporabniki prijavijo v spletne storitve, ki jih ponujajo vladne agencije in podjetja. Avtentikacijski žetoni so tehnološko nevtralni, zato je uporabnikom na voljo vrsta možnosti (npr. SMS, OTP, potrdilo, uporabniško ime/geslo). Lahko se avtentikacijski žetoni uporabijo v kombinaciji z registrom pooblastil: uporabniki morajo biti pooblaščeni s strani svojih za naloge, ki jih lahko opravljajo. Ob koncu leta 2021 je bilo opravljenih več kot milijon avtentikacij.

6. PRESOJA POSLEDIC NA POSAMEZNA PODROČJA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

S predlaganimi spremembami se z vidika večje digitalne dostopnosti sledi olajševanju postopkov v zvezi z ustvarjanjem pooblastil v elektronski obliki za identifikacijo in avtentikacijo pooblaščenca in njihovo uporabo v pravnem prometu. Organi, ki se bodo zanašali na pooblastilo v elektronski

obliki, bodo lahko v evidenci pooblastil sproti preverjali veljavnost pooblastila v elektronski obliki. S tem pa se bo zmanjšala možnost poneverb. Hkrati pa se bo z razširitvijo mest za sprejem pooblastil omogočilo dostopnost večjemu številu državljanov in s tem dosegljivost elektronskih storitev tudi tistim, ki nimajo pogojev za to.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Sprejem zakona ne bo imel posledic za obveznosti strank do javne uprave.

6.2 Presoja posledic na okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki:

S sprejemom zakona se bo zaradi spodbujanja k elektronskem poslovanju zmanjšal vpliv na okolje, hkrati pa se bo zmanjšala tudi proizvodnja fizičnih plastičnih kartic zdravstvenega zavarovanja, saj bo vsak imetnik elektronske osebne izkaznice le-to lahko uporabljal tudi kot kartico zdravstvenega zavarovanja.

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo

Sprejem zakona ne bo imel posledic na gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju

Predlog zakona nima posledic na socialnem področju.

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja

Predlog zakona nima posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic na druga področja

Predlog zakona nima posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa

a) Predstavitev sprejetega zakona

Ministrstvo za digitalno preobrazbo bo povezavo na sprejet zakon objavilo na svojih spletnih straneh.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa

Ministrstvo za digitalno preobrazbo bo še naprej spremljalo izvajanje sprejetega predpisa s pomočjo odzivov izvajalcev zakona, uporabnikov sredstev elektronske identifikacije (npr. osebnih izkaznic, SMS- PASS) ter uporabnikov storitev zaupanja. Nadzorni organ za sredstva elektronske identifikacije ter storitve zaupanja je organ v sestavi ministrstva, pristojnega za informacijsko družbo (trenutno je to Inšpektorat za informacijsko družbo).

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog

/

II. BESEDILO ČLENOV

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ELEKTRONSKI IDENTIFIKACIJI IN STORITVAH ZAUPANJA

1. člen

V Zakonu elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja (Uradni list RS, št. 121/21, 189/21 – ZDU-1M in 18/23 – ZDU-1O) se v prvem odstavku 4. člena za veznikom »in« dodata besedi »ga hraniti«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Imetnik kvalificiranega potrdila, ki je fizična oseba, mora podatke, ki so potrebni za njegovo uporabo, uporabljati osebno in hraniti s skrbnostjo dobrega gospodarja.«.

Doda se nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Imetnik kvalificiranega potrdila, ki je pravna oseba, mora podatke, ki so potrebni za njegovo uporabo, uporabljati in hraniti s skrbnostjo dobrega gospodarstvenika.«.

2. člen

Doda se nov 4.a člen, ki se glasi:

»4.a člen

(prepovedana uporaba s strani tretjih oseb)

- (1) Uporaba sredstva elektronske identifikacije s strani tretje osebe, ki ni imetnik tega sredstva elektronske identifikacije, je prepovedana.
- (2) Uporaba podatkov za ustvarjanje elektronskega podpisa, elektronskega žiga ali za avtentikacijo spletišča s strani tretje osebe, ki ni imetnik potrdila, na katerega se ti podatki nanašajo, je prepovedana.«.

3. člen

V četrtem odstavku 5. člena se besedilo » , ki dopolni šest let,« nadomesti z besedilom »ob rojstvu«.

4. člen

V tretjem odstavku 25. člena se besedilo »2., 3., 4., 5. in 7.« nadomesti z besedilom »3., 4., 5., 6. in 8.«.

5. člen

V tretjem odstavku 31. člena se besedilo »2., 3. in 4.« nadomesti z besedilom »3., 4. in 5.«, števniki »5.« pa nadomesti s števnikom »6.«.

6. člen

Naslov 40. člena se spremeni tako, da se glasi:

»40. člen

(ponudnik kvalificiranih storitev zaupanja za državne organe in centre za socialno delo)«.

V prvem odstavku se za besedno zvezo »državnih organov« doda besedilo »in centrov za socialno delo«.

7. člen

V prvem odstavku 41. člena se za besedno zvezo »državni organi« doda vejica in besedilo »centri za socialno delo in javne agencije«.

8. člen

V 45. členu se črtata šesti in sedmi odstavek.

9. člen

Za 45. členom se doda nov 45. a člen, ki se glasi:

»45.a člen

(pooblastilo v elektronski obliki)

(1) Pooblastilo v elektronski obliki iz četrte alineje prvega odstavka prejšnjega člena pripravita pooblastitelj ali pooblaščenec prek centralne storitve za spletno prijavo in elektronski podpis in vsebuje podatke o pooblastitelju in pooblaščenecu, obsegu in času trajanja pooblastila. Pooblastilo podpiše pooblastitelj s kvalificiranim elektronskim podpisom.

(2) Pooblastilo s podatki o pooblastitelju in pooblaščenecu, obsegu in času trajanja pooblastila lahko pooblastitelj poda tudi osebno pri organu, pristojnem za prejem pooblastil. Istovetnost predlagatelja pooblastila ugotovi oseba, ki je pooblaščenca s strani predstojnika pristojnega organa za prejem pooblastil, na podlagi veljavne javne listine, opremljene s fotografijo, ki jo je izdal državni organ. Pooblastitelj preveri pravilnost podatkov na pooblastilu ter pooblastilo podpiše pred osebo, ki je pooblaščenca s strani predstojnika pristojnega organa za prejem pooblastil, na mesto, ki je za to predvideno na pooblastilu. Pooblastitelj s svojim podpisom jamči za pravilnost podatkov na pooblastilu.

(3) Pristojna oseba iz prejšnjega odstavka v centralno storitev za spletno prijavo in elektronski podpis vnese podatke iz pooblastila in s svojim kvalificiranim elektronskim podpisom potrdi verodostojnost pooblastila iz prejšnjega odstavka .

(4) Organi, pristojni za prejem pooblastil iz drugega odstavka tega člena, so upravne enote. Vlada lahko z uredbo določi tudi druge organe, pristojne za prejem pooblastil.

(5) Preklic elektronskega pooblastila lahko izvede pooblastitelj ali pooblaščenec prek centralne storitve za spletno prijavo in elektronski podpis ali z izjavo pred osebo, ki je pooblaščenca s strani predstojnika pristojnega organa za prejem pooblastil, na način iz drugega odstavka tega člena.«.

10. člen

V prvem odstavku 46. člena se besedilo »prejšnjega člena« nadomesti z besedilom »45. člena tega zakona«.

Črtajo se tretji, četrti in peti odstavek.

V dosedanjem šestem odstavku, ki postane tretji odstavek, se v prvem stavku besedilo »prejšnjega člena« nadomesti z besedilom »45. člena tega zakona«.

Sedmi odstavek se črta.

11. člen

Za 46. členom se doda nov 46. a člen, ki se glasi:

»46.a člen

(evidenca pooblastil v elektronski obliki)

(1) Za zagotavljanje storitve iz četrte alineje prvega odstavka 45. člena tega zakona ministrstvo, pristojno za centralno storitev za spletno prijavo in elektronski podpis, vodi v elektronski obliki evidenco pooblastil, v kateri organi preverjajo obstoj, veljavnost in obseg pooblastila.

(2) Evidenca pooblastil vsebuje podatke:

- osebno ime fizične osebe ali firmo poslovnega subjekta pooblaščenca in pooblastitelja,
- davčna številka pooblaščenca in pooblastitelja,
- elektronski naslov pooblaščenca in pooblastitelja,
- čas veljavnosti pooblastila,
- identifikator pooblastila,
- obseg pooblastila,
- podpis pooblastitelja oziroma pristojne osebe iz tretjega odstavka 45. a člena tega zakona,
- datum smrti pooblastitelja oziroma pooblaščenca,
- datum zadnje uporabe pooblastila.

(3) Evidenca pooblastil se pri zagotavljanju storitev iz četrte alineje prvega odstavka 45. člena tega zakona ob ustvarjanju pooblastila na zahtevo pooblastitelja ali pooblaščenca povezuje s centralnim registrom prebivalstva oziroma s poslovnim registrom z namenom preverjanja ustreznosti vnesenih podatkov, in sicer tako, da se iz evidence pooblastil:

- centralnemu registru prebivalstva posreduje osebno ime in davčno številko pooblaščenca ali pooblastitelja, ki je fizična oseba, centralni register prebivalstva pa posreduje podatek o ujemanju prejetih podatkov pri kreiranju pooblastila,

- poslovnemu registru posreduje firmo in davčno številko pooblaščenca ali pooblastitelja, ki je poslovni subjekt, poslovni register pa posreduje podatek o ujemanju prejetih podatkov pri kreiranju pooblastila.

(4) Pri preverjanju veljavnosti pooblastila se v centralnem registru prebivalstva preveri datum smrti pooblastitelja in pooblaščenca tako, da evidenca pooblastil posreduje centralnemu registru prebivalstva davčno številko pooblaščenca ali pooblastitelja, ki je fizična oseba, centralni register prebivalstva pa posreduje nazaj podatek o datumu morebitne smrti.

(5) Pooblastilo in podatki iz drugega odstavka tega člena se hranijo šest mesecev po preteku veljavnosti pooblastila, po ugotovljeni smrti pooblastitelja ali pooblaščenca ali po posredovanju zahteve za preklic pooblastila s strani pooblaščenca ali pooblastitelja in največ pet let po zadnji uporabi tega pooblastila s strani pooblaščenca.«.

12. člen

56. člen se spremeni tako, da se glasi:

»56. člen

(nezakonita uporaba sredstva elektronske identifikacije in nezakonita uporaba kvalificiranega potrdila)

(1) Z globo od 1.000 do 4.000 eurov se kaznuje imetnik sredstva elektronske identifikacije, če sredstva elektronske identifikacije ne uporablja osebno in ga ne hrani s skrbnostjo dobrega gospodarja (prvi odstavek 4. člena tega zakona).

(2) Z globo od 500 do 1.000 eurov se kaznuje imetnik kvalificiranega potrdila, ki je fizična oseba, če podatkov, ki so potrebni za njegovo uporabo, ne uporablja osebno in ne hrani s skrbnostjo dobrega gospodarja (drugi odstavek 4. člena tega zakona).

(3) Z globo od 500 do 1.000 eurov se kaznuje imetnik kvalificiranega potrdila, ki je pravna oseba, če podatkov, ki so potrebni za njegovo uporabo, ne uporablja in ne hrani s skrbnostjo dobrega gospodarstvenika (tretji odstavek 4. člena tega zakona).

(4) Z globo od 1.000 do 4.000 eurov se kaznuje vsaka uporaba sredstva elektronske identifikacije s strani tretje osebe, ki ni imetnik tega sredstva elektronske identifikacije (prvi odstavek 4. a člena tega zakona).

(5) Z globo od 1.000 do 4.000 eurov se kaznuje vsaka uporaba podatkov za ustvarjanje elektronskega podpisa, elektronskega žiga ali za avtentikacijo spletišča s strani tretje osebe, ki ni imetnik potrdila, na katerega se ti podatki nanašajo (drugi odstavek 4. a člena tega zakona).«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

13. člen **(uskladitev podzakonskega akta)**

Vlada uskladi Uredbo o določitvi sredstev elektronske identifikacije in uporabi centralne storitve za spletno prijavo in elektronski podpis (Uradni list RS, št. 29/22) z določbami tega zakona v treh mesecih po njegovi uveljavitvi.

14. člen **(začetek veljavnosti)**

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

Zakon o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja (Uradni list RS, št. 121/21, 189/21 – ZDU-1M in 18/23 – ZDU-1O; v nadaljevanju: ZEISZ) je z namenom preprečevanja zlorab in kraje identitete v 4. členu vzpostavil obveznost za imetnika sredstva elektronske identifikacije, da ga uporablja osebno in s skrbnostjo dobrega gospodarja, kar v skladu s prvim odstavkom 6. člena Obligacijskega zakonika (Uradni list RS, št. 97/07 – uradno prečiščeno besedilo, 64/16 – odl. US in 20/18 – OROZ631) pomeni, da mora ravnati s skrbnostjo, ki se v pravnem prometu zahteva pri ustrezni vrsti obligacijskih razmerij (skrbnost dobrega gospodarstvenika oziroma skrbnost dobrega gospodarja). Glede na pravno teorijo se ta standard uporablja za subjekte v obligacijskih razmerjih, ki imajo položaj laika, to je neprofesionalne osebe, njihovo ravnanje pa se presoja po najpogostejšem ravnanju subjektov, ki imajo enake značilnosti kot tisti, čigar ravnanje presojava v enakih okoliščinah. Kot merilo pa je treba upoštevati starost, izobrazbo, pričakovano ravnanje razumnega človeka v danem položaju in drugo. S smiselno enakim namenom je bila v drugem odstavku vzpostavljena enaka obveznost tudi za imetnika kvalificiranega potrdila.

Ker pa se je v praksi izkazalo, da je obstoječi člen nekoliko pomanjkljiv ter posledično omogoča zlorabe oziroma nepooblaščenno uporabo podatkov, predlagani člen dopolnjuje obstoječi 4. člen, in sicer na način, da se jasno in celovito določi obveznost skrbnosti ravnanja imetnika kvalificiranega potrdila v primerih, ko je njegov imetnik fizična oseba in v primerih, ko je imetnik pravna oseba.

K 2. členu:

Iz enakih razlogov, kot so obrazloženi v obrazložitvi k prejšnjem členu (nevarnost zlorab oziroma nepooblaščenne uporabe podatkov), je dodan nov 4. a člen, ki pa se dotika prepovedane uporabe sredstev elektronske identifikacije in uporabe podatkov za ustvarjanje elektronskega podpisa, elektronskega žiga ali za avtentikacijo spletišča. Potreba po navedeni prepovedi je prav tako odraz ravnanj iz prakse, ko so ponudniki storitev od imetnika navedenih sredstev zahtevali tudi podatke, ki so potrebni za njihovo uporabo (npr. zasebni ključ, geslo za dostop do zasebnega ključa...).

K 3. členu:

Sprememba je potrebna zaradi uskladitve z novelo Zakona o osebni izkaznici (ZOIzk-1A), ki je trenutno v medresorskem usklajevanju in ki bo odpravila spodnjo starostno omejitev za pridobitev elektronske osebne izkaznice (ta vsebuje sredstvi elektronske identifikacije ter kvalificirano potrdilo za elektronski podpis), ki je trenutno skladno s četrtem odstavkom 6. člena ZOIzk-1 zamejena na 12 let, in bo tako omogočila, da bo že osebna izkaznica novorojenčka vsebovala med drugim tudi sredstvo elektronske identifikacije nizke ravni zanesljivosti. Ker bodo starši z rojstvom otroka lahko pridobili takšno osebno izkaznico novorojenčka, jo bodo lahko uporabili tudi kot kartico zdravstvenega zavarovanja, kar pri imetnikih nove osebne izkaznice nad 12 let že sedaj omogoča čip na osebni izkaznici, na katerem je nameščeno sredstvo elektronske identifikacije nizke ravni zanesljivosti. Gre za iniciativo Zavoda za zdravstveno zavarovanje RS tudi v interesu, da se zmanjša neekonomično izdajanje kartic zdravstvenega zavarovanja pri zavarovancih, mlajših od 12 let, ki sicer že imajo osebno izkaznico in jo tudi uporabljajo (bodisi sami ali pa preko skrbnikov), vendar ne kot kartico zdravstvenega zavarovanja, saj ne vsebuje sredstva elektronske identifikacije. Ker pa je na osebni izkaznici tudi slika imetnika osebne izkaznice, lahko to pomeni tudi korak k zmanjšanju pomot pri identiteti obravnavanega pacienta.

Navedena rešitev pa je tudi stroškovno smotrna ter okolju prijazna.

K 4. členu:

Sprememba je potrebna zaradi napačnega sklicevanja na podatke poslovnega subjekta iz drugega odstavka 26. člena zakona (evidenca imetnikov kvalificiranih potrdil za elektronski žig), ki jih mora evidenca imetnikov kvalificiranih potrdil, če se izdaja kvalificirano potrdilo za elektronski podpis fizične osebe pri poslovnem subjektu, tudi vsebovati.

K 5. členu:

Sprememba je potrebna zaradi napačnega sklicevanja na podatke poslovnega subjekta iz drugega odstavka 26. člena zakona (evidenca imetnikov kvalificiranih potrdil za elektronski žig), za katere je verodostojen vir Poslovni register Slovenije.

K 6. členu:

Skladno z 28. a členom Zakona o državni upravi (Uradni list RS, št. 113/05 – uradno prečiščeno besedilo, 89/07 – odl. US, 126/07 – ZUP-E, 48/09, 8/10 – ZUP-G, 8/12 – ZVRS-F, 21/12, 47/13, 12/14, 90/14, 51/16, 36/21, 82/21, 189/21, 153/22 in 18/23; v nadaljevanju: ZDU-1) Ministrstvo za digitalno preobrazbo opravlja naloge na področjih informacijske družbe, elektronskih komunikacij, informatizacije državne uprave, upravljanja informacijsko-komunikacijskih sistemov in zagotavljanja elektronskih storitev javne uprave, zagotavljanja delovanja državnega portala eUprava, varnih predalov ter centralne storitve za spletno prijavo in elektronski podpis.

V členu je predlagano, da bi ponudnik kvalificiranih storitev zaupanja Republika Slovenija (t. i. SI-TRUST), ki torej skladno z ZDU-1 deluje v okviru Ministrstva za digitalno preobrazbo, izvajal kvalificirane storitve zaupanja poleg za potrebe državnih organov tudi za potrebe centrov za socialno delo. Gre le za uzakonitev večletne ustaljene prakse in načina dela še v Zakonu o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja, saj rešitev temelji na 74. a členu ZDU-1, ki določa, da ministrstvo, pristojno za upravljanje informacijsko-komunikacijskih sistemov, zagotavlja storitve centralnega informacijsko komunikacijskega sistema, elektronsko podporo upravnim ter drugim postopkom in razvoj skupnih informacijskih rešitev za elektronsko poslovanje državnih organov, javnih agencij, organov lokalnih skupnosti in nosilcev javnih pooblastil.

Obseg, zožen na državne organe in centre za socialno delo, je predlagan iz razloga Uredbe (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL L št. 257 z dne 28. 8. 2014, str. 73, v nadaljnjem besedilu: Uredba 910/2014/EU), ki je storitve zaupanja jasno opredelila kot tržno storitev, ki jo mora država izvajati pod pogoji neizkrivljanja konkurence in državne pomoči. Trenutna mnenja Agencije za varovanje konkurence ter Ministrstva za finance so opredelila možnost izvajanja storitev zaupanja s strani državnega organa, če se slednje nanaša na oblastne funkcije države, kar je tudi osnova za izbiro organov, za katere storitve zaupanja izvaja ponudnik Republika Slovenija.

Nadalje pa je v petem odstavku 74. a člena ZDU-1 določeno, da stroške uporabe storitev centralnega informacijsko komunikacijskega sistema le za državne organe in centre za socialno delo krije državni proračun. Javne agencije, organi lokalnih skupnosti, nosilci javnih pooblastil in ostali uporabniki storitve plačujejo v skladu s cenikom, ki ga določi minister, pristojen za upravo.

K 7. členu:

Obstoječi zakon v prvem odstavku 40. člena določa, da naloge v zvezi s prijavo in preverjanjem istovetnosti imetnikov v postopkih izdaje in upravljanja kvalificiranih potrdil ponudnika kvalificiranih storitev zaupanja Republika Slovenija lahko opravljajo le državni organi. V tem primeru ima državni center za storitve zaupanja SI-TRUST, ki deluje v okviru Ministrstva za digitalno preobrazbo, ter izdaja kvalificirana digitalna potrdila za posameznike, poslovne subjekte in državne organe, v svojih notranjih pravilih določene pogoje in način izvajanja nalog prijavnih službe.

Čeprav člen že v veljavnem besedilu omogoča široko mrežo prijavnih služb v različnih državnih organih, kar sicer že omogoča določeno geografsko dostopnost do storitev zaupanja, se je pojavila potreba, da se domet prijavnih služb razširi tako za posameznike kot tudi za imetnike, ki so poslovni subjekti. Navedena rešitev tudi sledi načelu ekonomičnosti.

K 8. členu:

Predlaga se črtanje vsebine, ki se dotika ustvarjanja pooblastil v elektronski obliki za identifikacijo in avtentikacijo pooblaščenca in njihovo uporabo v pravnem prometu. Le ta je z vidika preglednosti vsebovana v predlaganem novem, 45. a členu (pooblastilo v elektronski obliki), ki celovito ureja to področje. Glej obrazložitev k 9. členu.

K 9. členu:

Kot že pojasnjeno v obrazložitvi k 8. členu, se predlagan nov člen dotika področja ustvarjanja pooblastil v elektronski obliki za identifikacijo in avtentikacijo pooblaščenca in njihovo uporabo v pravnem prometu. Pri tem je potrebno poudariti, da pod "pravni promet« sodijo tudi postopki pred organi, a le v primeru, če drugi predpisi ne določajo drugače v smislu, da zahtevajo točno določeno identifikacijo ali celo fizično prisotnost posameznika.

Predlagana je sprememba, ki bi lahko državljanom omogočila lažji dostop do sprejemnih mest za ustvarjanje pooblastil v elektronski obliki za osebe, ki morda niso veščja uporabe elektronskega načina podeljevanja pooblastil. Iz upravnih enot se možnost za sprejemna mesta lahko razširi tudi na morebitna druga mesta (na primer na zdravstvene domove), saj ima vlada možnost, da z uredbo določi tudi druge organe, pristojne za prejem pooblastil. Natančneje je tudi določen proces podeljevanja pooblastila na teh sprejemnih mestih.

K 10. členu:

V predlaganem členu so zaradi predlaganega novega 45.a člena vsebovani popravki nomotehnične narave. Zaradi vsebine, ki je vsebovana v predlaganem novem, 46.a členu, pa se črtajo relevantni odstavki. Več v obrazložitvi k 11. členu (predlagan nov 46.a člen- evidenca pooblastil v elektronski obliki).

K 11. členu:

S tem členom se vzpostavi evidenca pooblastil v elektronski obliki. Na ta način bodo uporabniki pooblastil, to so navadno organi/sistemi, ki se na pooblastilo v elektronski obliki zanašajo, lahko preverjali realno stanje veljavnosti pooblastil, saj bo s tehničnimi mehanizmi vzpostavljen sistem preverjanja.

Natančno je določen način preverjanja ustreznosti podatkov v uradnih registrih, kot sta centralni register prebivalstva za fizične osebe in poslovni register za poslovne subjekte.

Jasneje so določeni tudi roki hrambe pooblastil v elektronski obliki. Uvedba evidence pa omogoča tudi beleženje zadnjega datuma uporabe pooblastila. Brez evidence to ni bilo mogoče, saj bo vsaka uporaba pooblastila povezana s preverjanjem veljavnosti v evidenci pooblastil.

K 12. členu:

Sprememba obstoječega 56. člena je potrebna iz razloga razširitve prepovedanih ravnanj tako v zvezi s sredstvom elektronske identifikacije kot kvalificiranim potrdilom s strani imetnikov, ki jih prinaša predlagana sprememba obstoječega 4. člena. Nadalje se zaradi predlaganega novega 4.a člena, ki opredeljuje prepovedano uporabo sredstva elektronske identifikacije ter prepovedano uporabo podatkov za ustvarjanje elektronskega podpisa, elektronskega žiga ali za avtentikacijo spletišča s strani tretjih oseb, 56. člen razširja tudi za namen sankcioniranja teh ravnanj. Glej tudi obrazložitev k 1. in 2. členu.

K 13. členu:

Predlagan člen vzpostavlja obveznost in rok za sprejem uskladitve predmetne uredbe, ki je nujna zaradi skladnosti z novim, spremenjenim besedilom veljavnega zakona.

K 14. členu:

S členom se določi vacatio legis.